

ХҮЖА БУЗРУКТЕПА ЁДГОРЛИГИ ТҮГРИСИДА ЯНГИ МАЪЛУМОТЛАР

*Суюнов Самаритдин Саматович, Самарқанд
археология институти катта илмий ходими*

NEW INFORMATION ABOUT KHOJA BUZRUKEPA MONUMENT

*Suyunov Samaritdin Samatovich, senior researcher of
Samarkand Archaeological Institute*

НОВАЯ ИНФОРМАЦИЯ О ПАМЯТНИКЕ ХОДЖА БУЗРУКТЕПА

*Суюнов Самаритдин Саматович, старший
научный сотрудник Самаркандского археологического
института*

Аннотация: Мақолада, Жанубий Сүгднинг жануби-шарқий қисмида Гузор воҳасида жойлашган Хўжса Бузруктепа ёдгорлигининг ўрганилиши тарихи билан бοғлиқ янги маълумотлар келтирилган. Хўжса Бузруктепа ёдгорлиги Гузор воҳасининг энг ийрик ёдгорликларидан бири бўлиб, археологлар томонидан арк деб ҳисобланган тепалик қалъанинг ташқарисида эканлиги айтилган. Ёдгорликда олиб борилган сўнгги қазув тадқиқотлари бу фикрни ҳақиқатдан бир оз узоқроқ эканлигини кўрсатади. Хўжса Бузруктепа қалъаси айнан IX-X асрларга келиб, шаҳристонга айланган деган фикрлар эса тўғри. Чунки ўтказилган тадқиқотлар натижасида олинган янги маълумотлар ёдгорликни уч қисмдан (арк, шаҳристон ва рабод) иборат эканлигини кўрсатади.

Ёдгорликнинг жанубий қисмида алоҳида жойлашган, кўринишии айлана шаклда бўлган умумий майдони таҳминан 100 м² яқин бўлган жойда олиб борилган қазув тадқиқотлари натижасида белгилаган майдоннинг гарбий томонидан ёйсизон кўринишга эга бўлган катта (блок) хом гиштлардан тик қилиб терилган инишоот борлиги аниqlанди. Бу таҳминан илк ўрта асрлар минорасининг ички томони бўлган бўлиши мумкин деган фикрга келинди. Бундан ташқари қазишишадан, хона девор қолдиқлари, унинг марказидан эса пишган гиштдан қилинган сандал ўчоқ, ўша жойдан металлга тақлид қилиб ясалган бутун сопол кўза, шишишадан ясалган кичик колба, мис танга қайд этилди. Хулоса қилиб шуни айтиши мумкини, Хўжса Бузруктепа ёдгорлигининг очиб ўрганилган ҳудудидаги меъморий инишоот (девор, пол, хом гишт), қолдиқлари ва олинган археологик ашёлар мажмуани таҳминан XI-XII асрларга оид эканлигини кўрсатади.

Калим сўзлар: Насаф, Кеш, Нахшаб, Пачкамар, Кўргонча, Хусор, Искифаён, Кузвин, Кум, Субах, Катта Ўрадарё, Кичик Ўрадарё, Ибодатхона, Жом, Ингичка.

Abstract: The article presents new information related to the history of the study of the monument of Khoja Buzruktepa, located in the Guzor oasis in the south-eastern part of Southern Sogd. The monument of Khoja Buzruktepa is one of the largest monuments of the Guzor oasis, the hill, which archaeologists believe to be a citadel, is located outside the fortress. Recent excavations of the monument show that this idea is a little far from the truth. The assumption that in the IX-X centuries the fortress of Khoja Buzruktepa was a shahristan is more likely. Since the new information obtained as a result of the research shows that the monument consists of three parts (ark, shahristan and rabad). In the southern part of the monument, a large

<https://orcid.org/0009-0001-3695-088X>

e-mail:
suyunosamar.1963@gmail.com

structure made of raw brick was found with an arched shape on the western side of the allotted plot, located in a circular area of about 100 m². It has been suggested that this may have been the interior of an early medieval tower. Furthermore, the remains of the wall of the room were recorded from the excavation, and from its centre, a sandalwood kiln made of burnt brick, a whole ceramic jug, a small glass flask and a copper coin were recovered. In conclusion, we can say that the preserved architectural structure (wall, floor, raw brick) and the collection of archaeological finds from the investigated part of the monument Khoja Buzruktepa shows that it belongs to the XI-XII centuries.

Key words: Nasaf, Kesh, Nakhab, Pachkamar, Kurgancha, Husar, Iskifagn, Kuzvin, Kum, Subakh, Big Uradarya, Small Uradarya, templ, Jam, Ingichka.

Аннотация: В статье представлены новые сведения, связанные с историей изучения памятника Ходжи Бузруктепы, расположенного в Гузорском оазисе в юго-восточной части Южного Согда. Памятник Ходже Бузруктепе является одним из крупнейших памятников Гузорского оазиса, холм, которого археологи считают цитаделью, находится за пределами крепости. Недавние раскопки памятника показывают, что эта идея немного далека от истины. Предположения о том, что в IX-X веках крепость Ходжа Бузруктепа была шахристаном является более вероятно. Так как, новая информация, полученная в результате исследования, показывает, что памятник состоит из трёх частей (арк, шахристан и рабад). В южной части памятника обнаружено крупное строение, построенное из сырцового кирпича, имеющее дугообразный вид с западной стороны отведенного участка, расположенного на круглой территории общей площадью около 100 м². Было высказано предположение, что это могло быть внутренней частью раннесредневековой башни. Кроме того, из раскопок зафиксированы остатки стены помещения, а из его центра – сандаловая печь из обожженного кирпича, целый керамический кувшин, небольшая стеклянная колба и медная монета. В заключение можно сказать, что сохранившаяся архитектурная конструкция (стена, пол, сырцовый кирпич) и коллекция археологических находок из исследованной части памятника Ходжа Бузруктепа показывает, что он относится к XI-XII вв.

Ключевые слова: Насаф, Кеш, Нахшаб, Пачкамар, Курганча, Хусар, Искифагн, Кузвин, Кум, Субах, Большоя Урадарья, Малая Урадарья, храм, Джам, Ингичка.

КИРИШ. Қашқадарё воҳаси қадимданоқ табиий ва маъмурий жиҳатдан бир неча кичик воҳаларга бўлинган. Булар, Қашқадарёнинг юқори оқимида жойлашган Кеш (Китоб, Шахрисабз), қуий оқимида жойлашган Насаф (Карши) тарихийгеографик воҳаларидир. Фузор эса Қашқадарё вилоятининг жануби-шарқий қисмида алоҳида жойлашган воҳа ҳисобланади. Фузор воҳасида бир неча йиллар давомида археологик тадқиқотлар олиб борган йирик археолог олимлар Хўжа Бузруктепа ёдгорлиги тўғрисидаги ҳар хил илмий фаразлар келтириб ўтган. Бу фаразлар доимо бир-бирини инкор қилиб келади.

Юқорида олиб борилган тадқиқотлар натижаси ва илмий адабиётларнинг мавжуд таҳлили археолог тадқиқотчиларнинг фикрларини тўғри ёки нотўғри эканлигини, уларнинг илмий фаразларига аниқлик киритишга бўлган харакатнинг бир белгиси деб қараш мумкин. Аммо, баъзи масалаларда бир-

бирларига нисбатан қарама-қарши қарашлар мавжуд бўлиб, тадқиқотчилар бир-бирини инкор қилишга харакат қилгандай кўринади. Бўлажак тадқиқотларни ўтказишдан мақсад хам шу.

АДАБИЁТЛАР ТАҲЛИЛИ ВА МЕТОД. Таъкидлаш жоизки, М.Е.Массон томонидан олиб борилган археологик тадқиқотларнинг энг муҳим жиҳатларидан бири албатта Фузор шаҳрининг XX аср бошларига оид тузилиши тўғрисидаги маълумотлар. М.Е.Массон ғузорлик қариялардан Фузор шаҳрининг ички тузилиши, сақланиб қолган мудофаа деворлари, шаҳар маҳаллалари, кўчалар, шаҳар ичидағи мөъморий иншоотлар, мадрасалар, саройлар ва бошқа жамоат бинолари, дарвозалар, уларнинг жойлашиши ва номлари тўғрисида анчагина маълумотлар берган [1.39-50].

Археолог Р.Х.Сулаймонов эса Фузор воҳаси (тумани)да археологик қидирив тадқиқотлари олиб бориб, ўрганилган юздан

ортиқ археологик ёдгорликлар ичида Хўжа Бузруктепа ёдгорлигининг алоҳида аҳамиятга эга эканлигини айтиб, ёдгорликни воҳанинг шимоли-ғарбий қисмида жойлашган, алоҳида хусусиятга эга эканлигини кўрсатиб ўтган [2. 35–36].

Масалан, қадимшунос олим В.В.Бартольд Искифагн шаҳри ҳозирги Фузор шаҳрининг жанубий қисмида жойлашган Эски боғ қишлоғи ўрнида бўлган ва “Искифагн” атамаси асрлар давомида ўзгариб бизгача “Эски боғ” атамасида етиб келганлигини, Субах эса Фузор ўрнида бўлган, деган фикрни билдирган [3.189]. Тарихчи Шарафиддин Али Яздийнинг “Зафарнома“ асарида Эрон ва Турон ўртасида бўлиб ўтган узоқ йиллар давомида олиб борилган жангларда мамлакат мудофаа салоҳиятини кучайтириш учун ҳам юқорида кўрсатилган шаҳарлар билан бир қаторда туркларнинг улуг хони Афросиёб томонидан қадимги Фузор шаҳрига асос солингланлигини таъкидлаган [4. 8–9].

Қадимшунос С.Б.Лунина эса Хўжа Бузургтепа ёдгорлигини ўрта аср ёзма манбаларида тилга олинган Искифагн шаҳрининг бизгача етиб келган харобалари деган фикрни беради [5. 28]. Умуман олганда қилиниши зарур бўлган тадқиқот ишлари кўп муаммоларни очища ёрдам беради.

МЕТОД. Мавжуд мавзуни ёритиши давомида ёзма манба ва илмий адабиётларнинг бир неча услублари, жумладан юқоридаги маълумотларнинг қиёсий таҳлили, олинган сўнгги археологик изланишлар маълумотлари, уларнинг даврий кетма-кетлиги тартибида ҳамда реал аниқликда фойдаланилди.

МУҲОКАМА. М.Е.Массон кўздан кечирган Хўжа Бузруктепа ёдгорлигининг тархига киритилган рабоднинг асосий қисми ўтган асрнинг 70-йилларида бузиб юборилганлигини таъкидлаган. Шу нуқтаи назардан фикр юритадиган бўлсақ, Хўжа Бузруктепа арабларгача бўлган даврда ҳам Хузор (Фузор) воҳасининг маркази бўлган деб тўлиқ айтишимиз мумкин. Хўжа Бузруктепа ўрта асрларга келиб, шаҳристон ва рабоддан иборат йирик ўрта аср шаҳарига айланган. Бу ўз-ўзидан юқорида тадқиқотлар олиб борган археолог А.А.Раимкулов изланишларида ҳам яққол намоён бўлади [6.33-45]. Масалан, Сабукра

яшаган Хузор, Хўжа Бузруктепа ўрнида бўлганлиги ҳақиқатга жуда яқин. Чунки тарихчи Ат-Табарийда Сабукра яшаган қалъа манбаларда “забт этиб бўлмас қалъа” деб таърифланган, Археологлар юқорида таъкидлаган Мардтепа ёдгорлиги эса ўзининг мўъжазгина майдони билан бунга даъвогарлик қила олмайди. Хўжа Бузургтепа эса Фузор воҳасининг энг йирик ёдгорликларидан бири бўлиб, марказида томонлари 170x170 м га, баландлиги 12 м teng бўлган улкан қалъа бўлган. Мутахассислар томонидан арк деб хисобланган тепалик қалъанинг ташқарисида, ундан 50-60 м масофада жойлашганлиги қайд этилган. Дастлабки ўтказилган археологик тадқиқотлардан маълумки, аксарият ҳолларда арк шаҳарларнинг бир чеккасида, баъзилари эса марказида ҳам жойлашганлиги ҳам қайд этилган. Бу ерда эса тепалик алоҳида, шаҳардан маълум масофада ташқаридан жойлашган. Бу ҳолат шаҳар мудофаасининг кучсизланишига олиб келади. Шунинг учун бу тепаликни арк харобалари деб қабул қилиш ноўрин. Қалъа ташқарисидаги бу тепалик улкан ибодатхонанинг харобалари бўлиши ҳам мумкинлиги айтилади, бу эса ҳақиқатга бироз яқинроқ. Шу ўринда биз манбаларда қайд этилган “Искифагн” сўзининг этимологияси “ибодатхона” ёки яъни “улкан ибодатхона” маъносини англишишини ёдга олсак, “Искифагн”, яъни “улкан ибодатхона” деб мана шу тепалик ўрнидаги ишшоот айтилган бўлиши ҳам мумкин.

IX-X асрларга келиб эса, қалъа шаҳарга айланган. Бу даврда унинг рабоди шаклланган ва шаҳарнинг умумий майдони 100 гектардан ошик бўлган. Айтишларича рабоднинг бир қисми ҳозирда Хўжа Бузруктепа шаҳридан 700 м жанубда жойлашган Ваҳмтепа номли ёдгорлик сифатида сақланиб қолганлиги таъкидланади. Бир вактлар М.Е.Массон кўздан кечирган ва ёдгорликнинг тархига киритилган рабоднинг асосий қисми ўтган асрнинг 70-йилларида бузиб юборилганлиги айтилади. Шу нуқтаи назардан фикр юритсан Хўжа Бузруктепа арабларгача бўлган даврда ҳам Хузор (Фузор) воҳасининг маркази бўлган деб айтиш мумкин. Хўжа Бузруктепа ўрта асрларга келиб шаҳристон ва рабоддан иборат йирик ўрта аср шаҳарига айланган. Араб сайёхлари мана шу шаҳарга ташриф буюрганлар ва у мўғуллар истилосига

қадар Ғузор воҳасининг марказий шаҳри сифатида фаолият кўрсатганлигини таъкидлаган. Масалан бу ерда шаҳар арки кўзга ташланмайди. Бу ҳолат Саубахтепа учун ҳам хос эканлигини ҳисобга олиш ўринли ҳисобланади [7.45-46].

Қашқадарё воҳасида узоқ йиллар давомида олиб борилган археологик тадқиқотлар ва ўрта аср ёзма манбалари маълумотларидан маълумки, бу минтақада бир неча ўнлаб қадимий ва ўрта асрлар даври шаҳарлари фаолият кўрсатганлиги аниқланган. Узоқ йиллар давомида олиб борилган тадқиқотларда Жанубий Суғд шаҳарсозлик маданиятининг турли-туман хусусиятлари таҳлил қилинган. Жанубий Суғд ҳудуди қадимданоқ иккита вилоятга – Кеш (Китоб-Шаҳрисабз) ва Нахшаб-Насаф (Қарши) воҳаларига бўлинган. Бу икки воҳанинг турлича табиий-географик хусусиятларга эгалиги қадимданоқ бевосита унинг шаҳарсозлик маданиятига, шаҳарларнинг жойлашув географиясига ҳам таъсир қилган. Кеш (Китоб-Шаҳрисабз, Яккабоғ, Чироқчи) воҳасининг катта қисми Ҳисор ва Зарабшон тоғларига яқин тоғолди ҳамда текислик ҳудудларда, турлича дарёлар йўналишларида жойлашган бўлсалар, Қарши воҳаси шаҳарлари эса атрофи сувсиз беадад чўл ва даштлар билан ўралган, асосан Қашқадарёдан сув ичадиган кафтдек текис воҳада жойлашгандир[8.144].

Жанубий Суғд шаҳарларининг жойлашув харитасига назар ташлайдиган бўлсақ, Келиф ёки Керки томондан Жанубий Суғдга кириб келган қарвон йўли устидаги биринчи манзил –бу Ўлуктепа ўрнидаги шаҳар бўлган. Бу шаҳардан шимолга Самарқандга кетган йўл аввал 9 км масофада жойлашган Субахга борган ва ундан шимолга қараб йўналган, сўнгра Қашқадарё кечувидан ўтиб, унинг ўнг кирғогига 600 м масофада жойлашган Қулоқлитепа (Нийоза)га етиб борган. Субах ва Қулоқлитепа (Нийоза) орасидаги масофа 22 км ни ташкил этади. Қулоқлитепа (Нийоза)дан чиқсан йўл яйдоқ чўл орқали шимолга йўналиб 33 км масофада, Кумдарё соҳилида жойлашган Сариқтепага етиб борган. Сариқтепа биринчи марта А.С.Сагдуллаев томонидан фанга маълум қилинган ёдгорлик [9.27].

Умуман олганда Ғузор воҳасида жойлашган Хўжа Бузруктепа ёдгорлигида археологик қидирув ва қазув тадқиқотларини

олиб бориш Я.Ғуломов номидаги Самарқанд археология институти археолог олимларининг доимий эътиборида бўлиб келган. Шу сабабли ҳам ушбу юқоридаги муаммоларга ойдинлик киритиш мақсадида археология институти томонидан молиялаштириш асосида 2023 йилнинг сентябр-октябр ойларида Қашқадарё вилоятининг жанубий-шарқий қисми, Ғузор тумани Боташ МФЙнинг шарқий томонида жойлашган ҳозирда деярли қабристонга айланган Хўжа Бузруктепа ёдгорлигининг шаҳристон қисмидан ташқарида алоҳида жойлашган, кўриниши айланга шаклида бўлган, ўлчамлари 70x70 м, баландлиги 12 м бўлган тепаликда, режа асосида қазув тадқиқотлари олиб борилди [10.24-25].

НАТИЖАЛАР. Кўтарилиган муаммонинг археологлар ўртасидаги муҳокамалари ва баҳс-мунозаралари бизда баъзи бир тушунмовчиликларга сабаб бўлди. Лекин Хўжа Бузруктепа ёдгорлигидаги олиб борилган қазув тадқиқотлари асосида ёдгорликнинг даврий санаси ва ривожланиш босқичларига бир мунча ойдинлик киритиш билан биргаликда, қалъя қаҷон шаҳар мақомига эга бўлганлиги тўғрисида маълумотлар олиш учун қазув ишлари ўтказилди. Қазув ишлари жараённида дастлаб ўлчамлари (17x31x5 см) бўлган пишган ғишлар, юзга яқин сирланган ҳамда сирланмаган сопол бўлаклари, шиша колба, металлга тақлид бутун кўза, археологик бутун сопол идиш (кўза), сандал ўчоқ очиб ўрганилди. Қазув ишлари давомида XIX асрнинг охири XX асрнинг бошларига оид 10 га яқин қабрлар ҳам аниқланди. Сўнгги қазув тадқиқотлари давомида шу нарсага гувоҳ бўлдикки, бу очилган қазиши майдонида кайд этилган девор қолдиқлари ҳамда турар жой биноларининг хоналарининг деворлари бўлиши мумкин, деган фикрдан узоқмиз. Лекин қазиши майдонида алоҳида тик қилиб терилган хом ғишт блокларининг жойлашишига қараганда бирор-бир миноранинг ташки девори бўлиши мумкин деган фикрга ҳам келдик. Аслида ҳам шундай бўлиши мумкин, яна ҳам кейинги олиб бориладиган тадқиқотларда буни яққол кузатиш мумкин [11.28-30].

ХУЛОСА.

- Хўжа Бузруктепа ёдгорлиги Қашқадарё вилояти Ғузор туманининг марказидан 12 км

узоқлиқда, Халқобод қишлоғининг шимолий худудида жойлашган мажмуа ҳисобланади.

- Юқорида қадимшунос археологлар томонидан қайд этилган кўп фикр ва аниқ бўлмаган мулоҳазаларга ойдинлик киритиш мақсадида Хўжа Бузруктепа ёдгорлигида қазув тадқиқотлари олиб борилди.

- Белгиланган майдонда олиб борилаётган қазишма ишлари давомида чим қатлам олинди, сўнгра қазув ишлари пастга томон давом эттирилди. Қазиshmада чуқурлиги 0,60 см га етганда, 10 га яқин қабрлар қайд этилди. Аниқланган қабрлар тахминан XIX аср охири XX аср бошларига оид бўлиб, улар очиб ўрганилди ва аниқланган нам ҳолатдаги сүяқ қолдиклари бошқа жойга ўтказиб кўмилди.

- Тадқиқотлар пастга қараб давом эттирилиш натижасида қазув майдонининг ғарбий томонидан ёйсизмон кўринишга эга бўлган, хом ғишт блоклардан тик қилиб терилган иншоот аниқланди, иншоот тахминан миноранинг ички томони бўлиши ҳам мумкин деган фикрга келинди.

- Тадқиқотлар давомида қазишма майдонининг шимоли-ғарбий чекка қисмидан девор қолдиклари, марказига яқин жойда, пишган ғиштдан қурилган сандал ўчоқ аниқланди. Шулар қаторида металлга тақлид қилиб ясалган бутун сопол идиш, шишадан ясалган кичик колба, мис танга, ҳар хил ўлчамдаги пишган, хом ғиштлар ва бошқа археологик ашёлар йигиб олинди.

- Ўтказилган тадқиқотлар натижасига кўра Хўжа Бузруктепа ёдгорлигининг очиб ўрганилган худудидаги меъморий иншоот (девор, пол, хом ғишт), қолдиклари ва топилган археологик ашёлар асосида мажмуани тахминан XI-XII асрларга оид бўлиб, айнан шу даврда Хўжа Бузруктепа шаҳар мақомига эга бўлган деган хуносага келинди. [12.31].

АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ:

1. Массон М.Е. Работы Кешской археолого-топографической экспедиции (КАТЭ) по изучении восточной половины Кешской области. УзССР 1966 г. Археология Средней Азии. Сборник научных трудов ТашГУ, №533, Ташкент, 1977.
2. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Ташкент, 2000.
3. Бартольд В.В. Туркестан в эпоху монгольского нашествия. Сочинения I. М., 1963.
4. Жўраев А. Фузор тарихи, Тошкент, 2018.
5. Лунина С.Б. Города Южного Согда, Ташкент, 1984.
6. Раимкулов А.А., Нуриддинов Ҳ.Н., Халилов Ж.И., Тошев А.Я., Эгамбердиев Ф.П., Юсупов И. Қашқадарё вилояти Ғузор туманида 2015 йилда олиб борилган археологик қидирув тадқиқотлари ҳисоботи. -Самарқанд, 2016.
7. Массон М.Е. Столичные города в области низовьев Кашкадарья с древнейших времен (Из работ Кешской археолого-топографической экспедиции ТашГУ (1965-1966 гг). Ташкент, 1973.
8. Раимкулов А.А. Қашқадарё воҳасининг ўрта аср шаҳарлари. Қарши, 2018.
9. Ртвеладзе Э.В., Сагдуллаев А.С. Памятники минувших веков, Ташкент, 1986.
10. Суюнов С.С. Ғузор туманининг сугорилиш тарихи тўғрисида // Хоразм Мамун академияси ахборотномаси, Хива, 5/2-2022.
11. Суюнов С.С. Қашқадарё воҳасида ирригация ишлари билан боғлиқ муаммоларнинг ҳал этилиши тўғрисида // ҚарДУ хабарлари, маҳсус сон, Қарши-2022.
12. Суюнов С.С., Омонов Д., Каримов И. 2023 йилда Қашқадарё вилояти Ғузор тумани Хўжа Бузруктепа ёдгорлигида олиб борилган археологик қазув тадқиқотлари. Ўзбекистонда археологик тадқиқотлар 2023-йил. Самарқанд, 2024.

